

Agust Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Sinols Antima

2004

Vi de culte obligat. Reuneix tots els matisos de la vitivinicultura de l'Empordà. Està elaborat amb els raïms Carinyena i Garnatxa, anomenats Samsó i Lledoner a la zona. Criança de dotze mesos en bótes de roure i posterior repós a l'ampolla. Color vermell cirena intens amb tons granats. Aroma potent amb records de tòfones, confitu-

ra de fruits vermells, orellanes i regalèsia. En boca és molt concentrat i saborós. Té una persistència llarga, amb darreregut de caramel i arrop. Preu aproximat: 18 euros.

El celler elaborador: Empordàlia, celler emplaçat a Pau, a la carretera de Ro ses, és la crònica viva d'un llegat secular que mira cap al futur. Es treballa

un terrer a l'abast de la mà de l'home: 500 hectàrees d'olivera centenària i 350 de vinya de ceps autòctons i antics. L'empresa té una agrobotiga amb venda al públic de productes empordanesos i realitza degustacions i sessions de tast molt interessants. Mererix una visita. Per a més informació: www.em-pordalia.com i www.girovi.cat

Col·leccionisme

Gironins del segle XIX

Expocatalana a Torroella

La competició filatèlica bianual se celebra al peu del Montgrí

Xavier Romero

Els filatelistes gironins podran gaudir de prop de l'Exposició Nacional Catalana, el certamen iniciat el 1985 a Tordera, que se celebra bianualment i que ja anteriorment s'havia fet a la ciutat de Girona. En la present edició, els organitzadors seran els col·leccionistes de Torroella de Montgrí, membres d'una entitat relativament jove –tot i que acaben de commemorar les seves noces d'argent–, però amb un pes específic important en el context català dins d'aquest apartat cultural.

La VII edició de l'Expocatalana serà inaugurada el dia 19 de novembre, i clausurada el 27 del mateix mes, coincidint amb la fira de Sant Andreu de la localitat empordanesa. Igualment, s'aprofitarà l'esdeveniment per recordar els 400 anys del pou públic del carrer del Carme (1611-2011), motiu que inspirarà alguns dels efectes postals que s'hi imprimiran.

Aquest certamen té categoria estatal tot i que circumscriu a l'àmbit català, per la qual cosa l'exhibició es dividirà en dues classes, l'Oficial, fora de concurs i formada per aquelles col·leccions especialment convidades per l'organització, a més de les dels membres del Jurat que hi vulguin ser, i la de Competició, que aplega les següents seccions: Filatèlia tradicional (Espanya), Filatèlia clàssica (resta del món), Història postal (general), Història postal (regional i local), Filatèlia temàtica, Aerofilatèlia i Astrofilatèlia, Enterspostals i Maximofilia, Filatèlia fiscal, Literatura, Juvenil A, B C, Classe oberta, i Un a tres quadres.

Com es pot comprovar, en els darrers anys s'ha produït la incorporació de noves modalitats com ara la Classe oberta –aquells treballs que juntament amb els segells poden mostrar altres col·leccionismes, sempre al·lusius al tema triat–, i la Classe d'un quadre, ampliada fins a tres vitrines, atès que una de sola resultava en ocasions ben pobre i no prou representativa del que es volia mostrar. Pel que fa a la resta, es delimiten ben clarament els diversos apartats, per donar més opcions als concursants. Quant a Literatura Filatèlica, recordar que en la primera edició de la Catalana, les pàgines de Filatèlia i Col·leccionisme del **Diari de Girona** van obtenir el Gran Premi i la felicitació del jurat, fet aquest que rarament es produeix.

Cadascuna de les demarcacions del Principat

compta amb un comissari regional, essent el gironí Jesús Cercadillo, membre de diverses entitats i experimentat col·leccionista. Els quatre comissaris són els encarregats de recollir els fulls d'inscripció i de gestionar el transport i el muntatge de les col·leccions, i juntament amb el Jurat es converteixen en responsables de l'esdeveniment, treballant de costat amb els directius de l'Associació Filatèlica i Numismàtica de Torroella de Montgrí, presidida per Pere Subirà i coordinada per Josep Morraja.

Nombrosos treballs pertanyents a l'àmbit català vénen assolint en el context estatal i en l'internacional triomfs molt meritoris, que fan de la filatèlia del nostre país una de les més prestigioses i de més nivell. També catalans són des de fa dècades la majoria dels comissaris i jurats, i com no els competidors, amb uns palmarès i unes marques molt difícils d'igualar. La Catalana, doncs, visita de nou les comarques gironines, i molt possiblement l'edició següent, la de l'any 2013, tornarà a la demarcació, a càrrec de l'Associació Filatèlica i de Col·leccionisme de Sant Feliu de Guíxols.

Silví Rahola Puignau

Els passatgers s'enfilaven per les parets. Un dia més arribarien tard a la feina per culpa de Renfe. Avui era la catenària, però també hauria pogut ser per unes obres, o pel mal temps, o per una vaga... Hi havia usuaris que rondinaven mentre d'altres esdevien avançats deixebles de l'estoïcisme i n'hi havia que xerraven amb el veí de seient.

–Ja ho veu! Ja hi tornem a ser!

–I miri que hi hagut gent que s'hi ha dedicat, a això dels trens. En Silví Rahola, per exemple...

Silví Rahola Puignau va néixer a Cadaqués el 1869 i després de fer el batxillerat va estudiar enginyeria, carrera que va acabar el 1893, quan tenia 24 anys. Ja durant els seus anys de formació acadèmica s'havia interessat pel món del ferrocarril, i hi va dedicar bona part de la seva vida. Cal tenir en compte que durant el darrer terç del segle XIX el tren s'anava instal·lant arreu de la Península Ibèrica i es va viure un veritable boom econòmic relacionat amb aquest sector, no exempt d'especulacions i inversions estrepitosament fracassades. En aquells moments, el sector ferroviari estava molt atomitzat i no hi havia una sola companyia que aglutinés tota la oferta, com passa ara.

Pel que fa a l'enginyer de Cadaqués, va desenvolupar la seva trajectòria professional sobretot al sud d'Espanya, i el 1921 va esdevenir president de la Companyia de Ferrocarrils Andalusos. Fruit de la seva gestió al capdavant de l'empresa va merèixer alguns reconeixements i el 1923 fou escollit president de l'Acadèmia Malaguena de Ciències. Dos anys més tard va abandonar el càrrec i, finalment, el 1928 va marxar d'Andalusia per tornar a Catalunya. Durant tot aquest període va anar publicant un conjunt de volums titulats globalment *Tratado de ferrocarriles*. Es tractava d'una sèrie de manuals en els quals abordava diversos aspectes de la indústria ferroviària. El primer havia vist la llum el 1918 i s'hi analitzaven temes com ara les vies, les obres de construcció, el material ferroviari, la comercialització de les línies de passatgers, etc...

Durant la Segona República, concretament el 1933, fou nomenat vicepresident del Consell d'Indústria de la Generalitat, organisme vinculat a la conselleria homònima i que tenia per objectiu promoure la modernització industrial de Catalunya.

Silví Rahola Puignau va morir el 1939 quan tenia 70 anys. El 1976, Cadaqués va fer-li un homenatge per reconèixer-lo com un dels pioners del ferrocarril.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador
i periodista